

Přetypování

je jednou z nejdůležitějších vlastností C

- `getchar` vrací `int`, ale my chceme `char`.

Přetypování

je jednou z nejdůležitějších vlastností C

- `getchar` vrací `int`, ale my chceme `char`.
- `char a=getchar();` může udělat warning.

Přetypování

je jednou z nejdůležitějších vlastností C

- `getchar` vrací `int`, ale my chceme `char`.
- `char a=getchar();` může udělat warning.
- `char a=(char)getchar();` už warning neudělá.

Přetypování

je jednou z nejdůležitějších vlastností C

- `getchar` vrací `int`, ale my chceme `char`.
- `char a=getchar();` může udělat warning.
- `char a=(char)getchar();` už warning neudělá.
- `cil=(cilovy_typ)puvodni_promenna;`

Přetypování

je jednou z nejdůležitějších vlastností C

- `getchar` vrací `int`, ale my chceme `char`.
- `char a=getchar();` může udělat warning.
- `char a=(char)getchar();` už warning neudělá.
- `cil=(cilovy_typ)puvodni_promenna;`
- `int x=(int)"ahoj"; x*=2;`

Přetypování

je jednou z nejdůležitějších vlastností C

- `getchar` vrací `int`, ale my chceme `char`.
- `char a=getchar();` může udělat warning.
- `char a=(char)getchar();` už warning neudělá.
- `cil=(cilovy_typ)puvodni_promenna;`
- `int x=(int)"ahoj"; x*=2;`
- Přetypování je dobrý sluha, ale špatný pán.

Pole

a pointery a vztahy mezi poli a pointery

- Vždy indexována od nuly!

Pole

a pointery a vztahy mezi poli a pointery

- Vždy indexována od nuly!
- Tudíž stačí říct počet prvků (jedno číslo):
`int a[10];`

Pole

a pointery a vztahy mezi poli a pointery

- Vždy indexována od nuly!
- Tudíž stačí říct počet prvků (jedno číslo):
`int a[10];`
- S polem pracujeme jako v Pascalu:

Pole

a pointery a vztahy mezi poli a pointery

- Vždy indexována od nuly!
- Tudíž stačí říct počet prvků (jedno číslo):
`int a[10];`
- S polem pracujeme jako v Pascalu:
- `for(int i=0;i++<10;a[i-1]=i);`

Reprezentace pole

a jeho souvislost s pointery

- Pole je reprezentováno ukazatelem na začátek,

Reprezentace pole

a jeho souvislost s pointery

- Pole je reprezentováno ukazatelem na začátek,
- proto lze s polem pracovat jako s pointerem (a obráceně).

Reprezentace pole

a jeho souvislost s pointery

- Pole je reprezentováno ukazatelem na začátek,
- proto lze s polem pracovat jako s pointerem (a obráceně).
- Ukazatele v C fungují podobně jako v Pascalu.

Reprezentace pole

a jeho souvislost s pointery

- Pole je reprezentováno ukazatelem na začátek,
- proto lze s polem pracovat jako s pointerem (a obráceně).
- Ukazatele v C fungují podobně jako v Pascalu.
- Pascal: prvek^.next.....

Reprezentace pole

a jeho souvislost s pointery

- Pole je reprezentováno ukazatelem na začátek,
- proto lze s polem pracovat jako s pointerem (a obráceně).
- Ukazatele v C fungují podobně jako v Pascalu.
- Pascal: `prvek^.next.....`
- Dereference: unární prefixní hvězdička (místo unární postfixní stříšky)

Reprezentace pole

a jeho souvislost s pointery

- Pole je reprezentováno ukazatelem na začátek,
- proto lze s polem pracovat jako s pointerem (a obráceně).
- Ukazatele v C fungují podobně jako v Pascalu.
- Pascal: `prvek^.next.....`
- Dereference: unární prefixní hvězdička (místo unární postfixní stříšky)
- Mimochodem operátor přistoupení do struktury je stejný (ale o tom později).

Reprezentace pole

a jeho souvislost s pointery

- Pole je reprezentováno ukazatelem na začátek,
- proto lze s polem pracovat jako s pointerem (a obráceně).
- Ukazatele v C fungují podobně jako v Pascalu.
- Pascal: `prvek^.next.....`
- Dereference: unární prefixní hvězdička (místo unární postfixní stříšky)
- Mimochodem operátor přistoupení do struktury je stejný (ale o tom později).
- Definice pointeru také unární pref. hvězdičkou:
`char*a="ahoj";`

Reprezentace pole

a jeho souvislost s pointery

- Pole je reprezentováno ukazatelem na začátek,
- proto lze s polem pracovat jako s pointerem (a obráceně).
- Ukazatele v C fungují podobně jako v Pascalu.
- Pascal: prvek^.next.....
- Dereference: unární prefixní hvězdička (místo unární postfixní stříšky)
- Mimochodem operátor přistoupení do struktury je stejný (ale o tom později).
- Definice pointeru také unární pref. hvězdičkou:
`char*a="ahoj";`
- V C nejsou stringy, místo nich používáme (`char*`).

Specifika pointerů

- Lze s nimi pracovat jako s polí:

```
char*a="ahoj";  
putchar(a[2]); // vypise o (proc?)
```

Specifika pointerů

- Lze s nimi pracovat jako s polí:

```
char*a="ahoj";  
putchar(a[2]); // vypise o (proc?)
```

- Parametry funkcí se v C předávají vždy hodnotou.

Specifika pointerů

- Lze s nimi pracovat jako s polí:

```
char*a="ahoj";  
putchar(a[2]); // vypise o (proc?)
```

- Parametry funkcí se v C předávají vždy hodnotou.
- Chceme-li v C předání referencí, použijeme pointer.

Specifika pointerů

- Lze s nimi pracovat jako s polí:

```
char*a="ahoj";
```

```
putchar(a[2]); // vypise o (proc?)
```

- Parametry funkcí se v C předávají vždy hodnotou.
- Chceme-li v C předání referencí, použijeme pointer.
- Vzetí pointeru (v Pascalu @) – operátor & (unární prefixní):

```
int j=0; int*i=&j;
```

Specifika pointerů

- Lze s nimi pracovat jako s polí:

```
char*a="ahoj";
```

```
putchar(a[2]); // vypise o (proc?)
```

- Parametry funkcí se v C předávají vždy hodnotou.
- Chceme-li v C předání referencí, použijeme pointer.
- Vzetí pointeru (v Pascalu @) – operátor & (unární prefixní):

```
int j=0; int*i=&j;
```
- V C++ jsou i reference.

Specifika pointerů

- Lze s nimi pracovat jako s polí:

```
char*a="ahoj";  
putchar(a[2]); // vypise o (proc?)
```

- Parametry funkcí se v C předávají vždy hodnotou.
- Chceme-li v C předání referencí, použijeme pointer.
- Vzetí pointeru (v Pascalu @) – operátor & (unární prefixní):

```
int j=0; int*i=&j;
```
- V C++ jsou i reference.
- $((\text{char}^*)2)[(\text{int})a] == a[2]$

Specifika pointerů

a jejich netriviální využití

- Pointery lze využít třeba k návrhu spojových seznamů, nebo také jinak.

Specifika pointerů

a jejich netriviální využití

- Pointery lze využít třeba k návrhu spojových seznamů, nebo také jinak.
- Jak okopírovat řetězec? V Pascalu `a:=b;`

Specifika pointerů

a jejich netriviální využití

- Pointery lze využít třeba k návrhu spojových seznamů, nebo také jinak.
- Jak okopírovat řetězec? V Pascalu `a:=b;`
- V C `a=b` okopíruje pointer.

Specifika pointerů

a jejich netriviální využití

- Pointery lze využít třeba k návrhu spojových seznamů, nebo také jinak.
- Jak okopírovat řetězec? V Pascalu `a:=b;`
- V C `a=b` okopíruje pointer.
- `while(*a++==*b++) ;`

Specifika pointerů

a jejich netriviální využití

- Pointery lze využít třeba k návrhu spojových seznamů, nebo také jinak.
- Jak okopírovat řetězec? V Pascalu `a:=b;`
- V C `a=b` okopíruje pointer.
- `while(*a++==*b++) ;`
- Proměnná `b` musí být vhodně naalokovaná.

Specifika pointerů

a jejich netriviální využití

- Pointery lze využít třeba k návrhu spojových seznamů, nebo také jinak.
- Jak okopírovat řetězec? V Pascalu `a:=b;`
- V C `a=b` okopíruje pointer.
- `while(*a++==*b++) ;`
- Proměnná `b` musí být vhodně naalokovaná.
- `char *strcpy(char *dest, const char *src);`

Allokace, deallokace

pro účely práce se stringy

- Řízeno souborem `stdlib.h`

Allokace, deallokace

pro účely práce se stringy

- Řízeno souborem stdlib.h
- `void* malloc(size_t kolik);` naalokuje,

Allokace, deallokace

pro účely práce se stringy

- Řízeno souborem stdlib.h
- `void* malloc(size_t kolik);` naalokuje,
- musíme říct velikost v bytech. My ale nevíme mnoho o velikostech datových typů.

Allokace, deallokace

pro účely práce se stringy

- Řízeno souborem stdlib.h
- `void* malloc(size_t kolik);` naalokuje,
- musíme říct velikost v bytech. My ale nevíme mnoho o velikostech datových typů.
- Proto makro `sizeof(typ)`, nicméně velikost charu je dle normy 1.

Allokace, deallokace

pro účely práce se stringy

- Řízeno souborem stdlib.h
- `void* malloc(size_t kolik);` naalokuje,
- musíme říct velikost v bytech. My ale nevíme mnoho o velikostech datových typů.
- Proto makro `sizeof(typ)`, nicméně velikost charu je dle normy 1.
- `char* retezec=malloc(10);` vytvoří řetězec délky 9,...

Allokace, deallokace

pro účely práce se stringy

- Řízeno souborem stdlib.h
- `void* malloc(size_t kolik);` naalokuje,
- musíme říct velikost v bytech. My ale nevíme mnoho o velikostech datových typů.
- Proto makro `sizeof(typ)`, nicméně velikost charu je dle normy 1.
- `char* retezec=malloc(10);` vytvoří řetězec délky 9,...
- protože řetězce jsou ukončeny znakem 0:
`retezec[9]=0; //abychom nepretekli`

Allokace, deallokace

pro účely práce se stringy

- Řízeno souborem stdlib.h
- `void* malloc(size_t kolik);` naalokuje,
- musíme říct velikost v bytech. My ale nevíme mnoho o velikostech datových typů.
- Proto makro `sizeof(typ)`, nicméně velikost charu je dle normy 1.
- `char* retezec=malloc(10);` vytvoří řetězec délky 9,...
- protože řetězce jsou ukončeny znakem 0:
`retezec[9]=0; //abychom nepretekli`
- Funkce `malloc` paměť neinicializuje.

Allokace, deallokace

pro účely práce se stringy

- Řízeno souborem stdlib.h
- `void* malloc(size_t kolik);` naalokuje,
- musíme říct velikost v bytech. My ale nevíme mnoho o velikostech datových typů.
- Proto makro `sizeof(typ)`, nicméně velikost charu je dle normy 1.
- `char* retezec=malloc(10);` vytvoří řetězec délky 9, ...
- protože řetězce jsou ukončeny znakem 0:
`retezec[9]=0; //abychom nepretekli`
- Funkce `malloc` paměť neinicializuje.
- Dealokace: `void free (void*);`

Allokace, deallokace

pro účely práce se stringy

- Řízeno souborem stdlib.h
- `void* malloc(size_t kolik);` naalokuje,
- musíme říct velikost v bytech. My ale nevíme mnoho o velikostech datových typů.
- Proto makro `sizeof(typ)`, nicméně velikost charu je dle normy 1.
- `char* retezec=malloc(10);` vytvoří řetězec délky 9, ...
protože řetězce jsou ukončeny znakem 0:
`retezec[9]=0; //abychom nepretekli`
- Funkce `malloc` paměť neinicializuje.
- Dealokace: `void free (void*);`
- Další funkce `realloc`, `calloc`.

Znovu kopírování stringů

jako by snad bylo zakleté

- Jak naalokovat místo pro kopírovaný string?

Znovu kopírování stringů

jako by snad bylo zakleté

- Jak naalokovat místo pro kopírovaný string?
- Funkce `strlen` určí délku.

Znovu kopírování stringů

jako by snad bylo zakleté

- Jak naalokovat místo pro kopírovaný string?
- Funkce `strlen` určí délku.
- Na konec musíme přidat znak číslo 0!

Znovu kopírování stringů

jako by snad bylo zakleté

- Jak naalokovat místo pro kopírovaný string?
- Funkce `strlen` určí délku.
- Na konec musíme přidat znak číslo 0!
- Tedy: `char*b=malloc(strlen(a)+1);...`

Znovu kopírování stringů

jako by snad bylo zakleté

- Jak naalokovat místo pro kopírovaný string?
- Funkce `strlen` určí délku.
- Na konec musíme přidat znak číslo 0!
- Tedy: `char*b=malloc(strlen(a)+1);...`
- pak ještě musíme udělat `char*ret=b;...`

Znovu kopírování stringů

jako by snad bylo zakleté

- Jak naalokovat místo pro kopírovaný string?
- Funkce `strlen` určí délku.
- Na konec musíme přidat znak číslo 0!
- Tedy: `char*b=malloc(strlen(a)+1);...`
- pak ještě musíme udělat `char*ret=b;...`
- a až pak můžeme spustit teror z předchozího slidu.

Znovu kopírování stringů

jako by snad bylo zakleté

- Jak naalokovat místo pro kopírovaný string?
- Funkce `strlen` určí délku.
- Na konec musíme přidat znak číslo 0!
- Tedy: `char*b=malloc(strlen(a)+1);...`
- pak ještě musíme udělat `char*ret=b;...`
- a až pak můžeme spustit teror z předchozího slidu.
- v `string.h` plno funkcí jako `strcmp`, `strncmp`, `strncpy`...

Funkce printf

bere nepevný počet argumentů

- `int printf(char format[], ...);`

Funkce printf

bere nepevný počet argumentů

- `int printf(char format[], ...);`
- Ve formátovacím řetězci mohou být escapové sekvence (`\n`, `\r`, `\t`),

Funkce printf

bere nepevný počet argumentů

- `int printf(char format[], ...);`
- Ve formátovacím řetězci mohou být escapové sekvence (`\n`, `\r`, `\t`),
- odkazy k dalším argumentům pomocí procentítka

Funkce printf

bere nepevný počet argumentů

- `int printf(char format[], ...);`
- Ve formátovacím řetězci mohou být escapové sekvence (`\n`, `\r`, `\t`),
- odkazy k dalším argumentům pomocí procentítka
- například `printf("%d %s %f", 10, "ahoj", 3.14);`

Funkce printf

bere nepevný počet argumentů

- `int printf(char format[], ...);`
- Ve formátovacím řetězci mohou být escapové sekvence (`\n`, `\r`, `\t`),
- odkazy k dalším argumentům pomocí procentítka
- například `printf("%d %s %f", 10, "ahoj", 3.14);`
- viz
<http://www.cplusplus.com/reference/cstdio/printf/>

Struktury a unie

další věc známá z Pascalu

- V Pascalu byl datový typ `record` a dal se do něj vložit `case`.

Struktury a unie

další věc známá z Pascalu

- V Pascalu byl datový typ record a dal se do něj vložit case.
- V C jsou struktury struct jmeno {obsah}

Struktury a unie

další věc známá z Pascalu

- V Pascalu byl datový typ record a dal se do něj vložit case.
- V C jsou struktury struct jmeno {obsah}
- a unie union nazev{vnitrek}.

Struktury a unie

další věc známá z Pascalu

- V Pascalu byl datový typ record a dal se do něj vložit case.
- V C jsou struktury struct jmeno {obsah}
- a unie union nazev{vnitrek}.
- Použití (definované) struktury:
`struct spojak * hlava;`

Struktury a unie

další věc známá z Pascalu

- V Pascalu byl datový typ record a dal se do něj vložit case.
- V C jsou struktury struct jmeno {obsah}
- a unie union nazev{vnitrek}.
- Použití (definované) struktury:
struct spojak * hlava;
- Prvky struktury jsou v paměti reprezentované za sebou, prvky unie přes sebe.

Struktury a unie

další věc známá z Pascalu

- V Pascalu byl datový typ record a dal se do něj vložit case.
- V C jsou struktury struct jmeno {obsah}
- a unie union nazev{vnitrek}.
- Použití (definované) struktury:
`struct spojak * hlava;`
- Prvky struktury jsou v paměti reprezentované za sebou, prvky unie přes sebe.
- Protože je otrava pořád psát struct spojak, můžeme definovat vlastní typ:
`typedef int integer;`

Struktury a unie

další věc známá z Pascalu

- V Pascalu byl datový typ record a dal se do něj vložit case.
- V C jsou struktury struct jmeno {obsah}
- a unie union nazev{vnitrek}.
- Použití (definované) struktury:
`struct spojak * hlava;`
- Prvky struktury jsou v paměti reprezentované za sebou, prvky unie přes sebe.
- Protože je otrava pořád psát struct spojak, můžeme definovat vlastní typ:
`typedef int integer;`
- anebo `typedef struct pom_spojak{int hod; struct pom_spojak*next;} spojak;`

Struktury a unie

další věc známá z Pascalu

- V Pascalu byl datový typ record a dal se do něj vložit case.
- V C jsou struktury struct jmeno {obsah}
- a unie union nazev{vnitrek}.
- Použití (definované) struktury:
`struct spojak * hlava;`
- Prvky struktury jsou v paměti reprezentované za sebou, prvky unie přes sebe.
- Protože je otrava pořád psát struct spojak, můžeme definovat vlastní typ:
`typedef int integer;`
- anebo `typedef struct pom_spojak{int hod; struct pom_spojak*next;} spojak;`
- A pak: `spojak hlava;`

Přístup do spojáku

a zatracené priority operátorů

- Do struktury se přistupuje jako v Pascalu (operátor tečky).

Přístup do spojáku

a zatracené priority operátorů

- Do struktury se přistupuje jako v Pascalu (operátor tečky).
- Pointer se dereferencuje (unární prefixní) hvězdičkou.

Přístup do spojáku

a zatracené priority operátorů

- Do struktury se přistupuje jako v Pascalu (operátor tečky).
- Pointer se dereferencuje (unární prefixní) hvězdičkou.
- ale ve výrazu `*a.hod` má vyšší prioritu tečka (než hvězdička).

Přístup do spojáku

a zatracené priority operátorů

- Do struktury se přistupuje jako v Pascalu (operátor tečky).
- Pointer se dereferencuje (unární prefixní) hvězdičkou.
- ale ve výrazu `*a.hod` má vyšší prioritu tečka (než hvězdička).
- Takže `(*a).hod...`

Přístup do spojáku

a zatracené priority operátorů

- Do struktury se přistupuje jako v Pascalu (operátor tečky).
- Pointer se dereferencuje (unární prefixní) hvězdičkou.
- ale ve výrazu `*a.hod` má vyšší prioritu tečka (než hvězdička).
- Takže `(*a).hod...`
- ... nebo `a->hod.`

Zde udělat příklad na spoják

Definovat strukturu a napsat funkce pridej a ubr.

Práce se soubory

je také podobná jako v Pascalu, jenom ty funkce se jmenují jinak

- Pomocí stdio.h

Práce se soubory

je také podobná jako v Pascalu, jenom ty funkce se jmenují jinak

- Pomocí stdio.h
- Místo proměnné typu file použijme:
`FILE * soubor;`

Práce se soubory

je také podobná jako v Pascalu, jenom ty funkce se jmenují jinak

- Pomocí stdio.h
- místo proměnné typu file použijme:
`FILE * soubor;`
- Soubor rovnou otevřeme:
`soubor=fopen("jmeno","rezim");`

Práce se soubory

je také podobná jako v Pascalu, jenom ty funkce se jmenují jinak

- Pomocí stdio.h
- Místo proměnné typu file použijme:
`FILE * soubor;`
- Soubor rovnou otevřeme:
`soubor=fopen("jmeno","rezim");`
- Režim může být zejména: r, w, a, r+, w+, a+

Práce se soubory

je také podobná jako v Pascalu, jenom ty funkce se jmenují jinak

- Pomocí stdio.h
- Místo proměnné typu file použijme:
`FILE * soubor;`
- Soubor rovnou otevřeme:
`soubor=fopen("jmeno","rezim");`
- Režim může být zejména: r, w, a, r+, w+, a+
- Použijeme "a" nebo "a+" chceme-li volat fseek, fsetpos, rewind.

Práce se soubory

je také podobná jako v Pascalu, jenom ty funkce se jmenují jinak

- Pomocí stdio.h
- Místo proměnné typu file použijme:
`FILE * soubor;`
- Soubor rovnou otevřeme:
`soubor=fopen("jmeno","rezim");`
- Režim může být zejména: r, w, a, r+, w+, a+
- Použijeme "a" nebo "a+" chceme-li volat fseek, fsetpos, rewind.
- Chceme-li soubor v binárním režimu, přidáme znak b:
"rb", "r+b", "rb+" - binární režim se stará o konce řádků.

Práce se soubory

je také podobná jako v Pascalu, jenom ty funkce se jmenují jinak

- Pomocí stdio.h
- Místo proměnné typu file použijme:
`FILE * soubor;`
- Soubor rovnou otevřeme:
`soubor=fopen("jmeno","rezim");`
- Režim může být zejména: r, w, a, r+, w+, a+
- Použijeme "a" nebo "a+" chceme-li volat fseek, fsetpos, rewind.
- Chceme-li soubor v binárním režimu, přidáme znak b:
"rb", "r+b", "rb+" - binární režim se stará o konce řádků.
- C11 zavádí ještě "x" k režimu "w" ...

Práce se soubory

je také podobná jako v Pascalu, jenom ty funkce se jmenují jinak

- Pomocí stdio.h
- Místo proměnné typu file použijme:
`FILE * soubor;`
- Soubor rovnou otevřeme:
`soubor=fopen("jmeno","rezim");`
- Režim může být zejména: r, w, a, r+, w+, a+
- Použijeme "a" nebo "a+" chceme-li volat fseek, fsetpos, rewind.
- Chceme-li soubor v binárním režimu, přidáme znak b:
"rb", "r+b", "rb+" – binární režim se stará o konce řádků.
- C11 zavádí ještě "x" k režimu "w" ...
- ... vybouchni, pokud soubor už existuje.

Soubory II

zavřít soubor jde rychleji než otevřít

- int fclose(FILE*);
- int feof(FILE*);
- int fgetc(FILE*)
char*fgets(char*s,int pocet,FILE*)
- fgetc, fputc, fputs, fprintf
- fscanf formátované načítání (je zrádné).